

gaar, er det jo ikke nogen stor Udgift, og som en æret Taler bemærkede, kan den ned-sættes, og jeg skulde endogaa for saa vidt heller ikke have Noget imod, at der slet ikke ydedes nogen Betaling til Tilhønet, men at det betragtedes som et borgerligt Ombud. Men med Hensyn til det Sidste skal jeg dog bemærke, at det netop ved andre Lei-ligheder har viist sig hyppigt nok, at man i de nyere Tider mere og mere kommer over til, at alle disse borgerlige Ombudsforretninger skulle vederlægges lidt, og at man i det Mindste ved flere andre Leiligheder har set, at man ikke synes om disse Gratis-Hverv, om Indførelsen af disse opera gratuita, men at man finder, at Billigheden taler for, at et lidet Bederlag forbindes med Funktionen. Jeg tror derfor, det er Noget, man skulde betænke sig paa to Gange, at gaa til at opheve denne Bestemmelse og at gjøre det til en tvungen Sag at være Tilhønsmand, som man jo maa, og tillige fordrer, at det skulde gjøres gratis. Hvad det sidste Stykke i § 15 angaar, nemlig at Justitsministeriet er bemyndiget til, for saa vidt Overtenskomst uden Udgift for Statskassen kan naaes med de indenlandske Forsikringsforeninger, at benytte disses Mellemkomst ved Tilhønet med Overholdelsen af de i denne Lov givne Regler, tror jeg, at det er en vel betænkt Bestemmelse. Jeg kan ikke skjønne, at der vil være nogen Grund til at sætte den ud af Loven. For saa vidt man vil mene, at det vil føre til et forstrækkeligt strængt Tilhøn, idet disse Brandforsikrings-selskaber ikke ville kunne finde Midler nok til Sikkerhed og som Følge deraf ville senere Befolkningen meget med store Fordringer, maa jeg dertil bemærke, at mod det gives der ikke andet Middel end det, som over-hovedet habes imod ubillige Begjæringer fra Brandforsikrings-selskaber, nemlig Konkurren-ten. Men dernæst maa man ogsaa er-indre en anden Ting, og det er, at medens det maatte kunde være rimeligt, at et Brand-forsikrings-selskab, naar det var et Præmie-forsikrings-selskab, saa at det altsaa var et Selskab, hvorved der skulde tjenes Penge, et Aktieselskab og deslige, vilde stille urimelige Fordringer, er det jo saaledes, at de fleste, ja snart sagt alle Brandforsikrings-selskaber for Bygninger her i Landet ere gjensidige; Folk maa altsaa erindre, at det er de samme Personer, som der baade ere Forsikrere og Forsikrede, og den Betragtning maa jo na-turligvis danne en Modvægt mod Tilbøi-igheden til at stille altsaa overdrevne For-dringer. Jeg vil slutte med disse Bemærkninger, idet ogsaa jeg, ligesom jeg tror alle Talere, der have havt Ordet, hengiver mig

til det Saab, at det skal lykkes gennem en Behandling i Udvalg at faae i alt Fald det Væsentlige af dette Lovforslag igjennem, ligesom jeg mener, at det derved virkelig vil være gjort et Fremstrid.

Thorup: Efter den høitæredede Justits-ministers Udtalelser kan jeg fatte mig i Kort-hed, og skal kun gjøre nogle korte Bemærkninger til enkelte Medlemmer og lige over for den meget ærede Minister. Naar den høit ærede Minister mener, at det særlig er de jydskte Medlemmer, der er imod, at Taget bindes med Ferntraad, saa forklarer det sig naturlig selv, idet de jydskte Huse er mere udsatte for Blæst og Storm end Husene paa Dørne. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) fortalte jo, at han havde et gammelt Tag, der sandsynligvis tid-ligere havde været ombundet med Simer, men nu var blevet bedre ved at bindes med Ferntraad; ja, det kan jo være, at et gam-melt Tag derved kan komme til at bindes fastere, men enhver praktisk Mand, der har gjort Forsøg, vil dog give mig Ret i, at to Aar efter at et Tag er lagt paa den Maade, ligger Taget ganske løst og kan omtrent glide ned af sig selv. Det vil næppe Noget benægte, undtagen dem, der ikke kjender der-til, og derfor er de jydskte Medlemmer bange for den store Uvilighed, man saa skal have med at trække Træade til, for at holde Taget fast. Jeg har udtalt, at jeg har havt Erfar-ing derfor og har gjort Forsøg, og naar man har ment, at det i saa Tilfælde maatte være en dårlig Tællemand, jeg har anvendt, saa tager man fejl, han er tværtimod meget bekendt for sin Dydighed. Jeg skal ikke komme videre ind paa den store Strid, der har været om § 2, jeg har den bestemte Overbevisning, at de Bestemmelser, der findes i Loven af 2den Marts 1861, er til-strækkelige, og jeg vil ikke være med til at gaa videre. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) sagde, at han havde flyttet en Del Huse, og at det var ikke saa farligt, men det ærede Medlem har dog neppe overveiet hvad Føl-gen af Paragrafen kan blive. Sagen er nemlig, at blandt de Huse, der ligge i Byen under den befalede Afstand, findes der netop en Mængde Huse, der er opført med Straatag, og disse fattige Folk vilde sand-synligvis blive forpligtede til at opføre Hu-sene igjen med mindre brandsfarligt Tag, hvad der vilde være aldeles uretfærdigt, og hvoraf Følgen vilde blive, at den overvei-ende Del maatte gaa fallit, naar de, der i Forveien har stor Gjæld, skulde opføre kost-bare Bygninger. Det ærede Medlem for